

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **Mediaservis, s. r. o.**, se sídlem Špitálská 885/2a, Praha 9, IČ 241 97 360, zast. Mgr. Davidem Vosolem, MBA, advokátem, se sídlem Ovocný trh 1096/8, Praha 1, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

t a k t o :

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat usnesení dle ust. § 28 odst. 1 správního řádu o tom, zda žalobce je či není účastníkem řízení, jež je před Českým telekomunikačním úřadem vedeno pod sp. zn. ČTÚ-54 919/2014-611, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření ve výši 1.000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Davida Vosola, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá toho, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat usnesení dle § 28 odst. 1 správního řádu o tom, zda žalobce je či není účastníkem řízení, které je před Českým telekomunikačním úřadem vedeno pod značkou ČTÚ-54 919/2014-611.

K tomu uvádí, že se dne 2. 10. 2014 přihlásil u žalovaného jako účastník v řízení vedeném ve věci žádosti České pošty o úhradu čistých nákladů za rok 2013 podle ustanovení § 34c odst. 1 zákona č. 29/2000 Sb., poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů, které bylo zahájeno současně s řízením o ověření správnosti a úplnosti podkladů pro výpočet čistých nákladů dle ustanovení § 34b odst. 6 zákona o poštovních službách. Žalovaný dne 7. 10. 2014 informoval žalobce sdělením sp. zn. ČTÚ-59 074/2014-611, že s odkazem na ustanovení § 34c odst. 1 poslední věta zákona o poštovních službách žalobce není účastníkem tohoto řízení.

Žalobcem je alternativním provozovatelem poštovních služeb v České republice a Česká pošta je držitelem poštovní licence. Podstatou poštovní licence dle ustanovení § 21 zákona o poštovních službách je povinnost jejího držitele zajistit všeobecnou dostupnost základních poštovních služeb na celém území České republiky. V souvislosti s plněním této povinnosti mohou České poště vzniknout tzv. čisté náklady a z toho plynoucí nespravedlivá finanční zátěž ve smyslu § 34b zákona osob poštovních službách. Na úhradě těchto nákladů se podílejí všichni provozovatelé poštovních služeb s výnosem z jejich poskytování vyšším než 3.000.000 Kč, a to prostřednictvím příspěvků do tzv. vyrovnávacího fondu zřízeného dle ustanovení § 34c odst. 3 zákona o poštovních službách. O výši příspěvku do tzv. vyrovnávacího fondu rozhoduje celková výše čistých nákladů vykázaných Českou poštou a podíl výnosů daného provozovatele poštovních služeb z poskytování poštovních služeb a zahraničních poštovních služeb na veškerých výnosech ze všech poštovních služeb a zahraničních poštovních služeb poskytovaných v České republice. O právech a povinnostech každého provozovatele poštovních služeb se tak rozhoduje jak v řízení o jeho podílu na výnosech z provozování poštovních služeb, tak ale i v řízení vedeném v současné době pouze s Českou poštou.

Výsledek řízení vedeného žalovaným tak má přímý vliv na žalobce a zasahuje do jeho práv a povinností. Žalobce je přitom přesvědčen o tom, že poslední věta ustanovení § 34c odst. 1 zákona o poštovních službách je neaplikovatelná pro rozpor s evropským právem a rozpor s ústavním pořádkem České republiky. Žalovaný však přes návrh žalobce nehodlá o jeho účastenství v tomto řízení nijak rozhodnout. Proto žalobci nezbývá, než podat tuto žalobu.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobou nepovažuje za důvodnou. Okruh účastníků v daném řízení výslovně stanoví § 34c odst. 1 poslední věta zákona o poštovních službách. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2008, čj. 2 As 8/2008-39, tak není třeba vydávat usnesení o tom, zda žalobce je či není účastníkem řízení, neboť o jeho postavení nejsou žádné pochybnosti.

Žalobce podal k tomuto vyjádření žalovaného repliku, ve které setrval na podané žalobě.

Městský soud v Praze o věc rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas. Věc přitom posoudil takto:

V rozsudku ze dne 26. 6. 2007, čj. 4 Ans 10/2006-59 Nejvyšší správní soud uvedl následující: *Ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu a to žalobou podle dílu druhého hlavy druhé části třetí soudního řádu správního. Ochrany ve správním soudnictví se však nelze dovolávat proti jakékoliv absenci činnosti správního orgánu. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení (s výjimkou případů, kdy zákon s nečinností správního orgánu spojuje právní fikci vydání rozhodnutí o určitém obsahu, popřípadě jiný právní důsledek). Dovolání se ochrany u soudu je tak omezeno na případy, kdy ve správním řízení správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí nebo má povinnost vydat osvědčení, má tak učinit v určité zákonem stanovené lhůtě a žalobce vyčerpал, pokud mu je ovšem zákon o*

správním řízení zakládá, zákonné prostředky správního řízení k ochraně před nečinností správního orgánu.

Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nemá místo v jakémkoli případě pasivity správního orgánu, ale pouze tehdy, pokud hmotné právo zakládá subjektivní nárok žalobce na vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Nelze s úspěchem podat žalobu proti nečinnosti v případech, kdy právní předpisy nezakládají povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, tak je tomu zejména v případech, kdy je podání toliko podnětem – sdělením rozhodných skutečností, a nikoli návrhem, kterým je správní řízení zahájeno. Žalobou na ochranu proti nečinnosti se nelze domáhat toho, aby bylo správnímu orgánu uloženo zahájit řízení, ale jen toho, aby vydal – v řízení již zahájeném – rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Žalobce se v projednávaném případě domáhá toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o tom, zda žalobce je či není účastníkem řízení, které žalovaný vede. Žalobce se tak nedomáhá vydání rozhodnutí ve věci samé, tj. rozhodnutí, jímž by byla určena výše nespravedlivé finanční zátěže České pošty. Žalobce se domáhá vydání procesního rozhodnutí. Institut žaloby na ochranu proti nečinnosti tak v tomto případě vůbec nemá místo.

Žalobce může proti prvoinstančnímu rozhodnutí, které žalovaný v řízení vydá, podat rozklad. Pokud orgán příslušný rozhodnout o rozkladu dospěje také k závěru, že žalobci nesvědčí právo být účastníkem řízení, pak rozklad žalobce pro nepřipustnost zamítne. Proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost pak bude moci žalobce podat správní žalobu, kde se může domoci meritorního přezkoumání otázky svého účastenství v řízení soudem. Jde tedy o účinnější soudní ochranu, neboť soud tu bude přezkoumávat přímo meritorní závěr správního orgánu o účastenství žalobce, nikoli pouze otázku nečinnosti správního orgánu při vydání procesního rozhodnutí.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Vzhledem k tomu, že soud bezodkladně po podání žaloby pristoupil k jejímu meritornímu projednání, nerozhodoval již samostatně o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření. Proto rozhodl o vrácení soudního poplatku žalobci za tento návrh. Pro účely realizace vrácení soudního poplatku soud žádá žalobce o sdělení čísla účtu, na nějž mu může být vrácený soudní poplatek poukázán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. ledna 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová